Nr. 27. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji. gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 5 lipca 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 czerwca 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom kopalni „Hoym“.

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia, zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1-go do dnia 30 czerwca 1930 r. prawo do zasiłków na wypadek bezrobocia robotnikom, położonej na terenie działania Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Katowicach, kopalni „Hoym“, których zarobek tygodniowy nie przekracza, z powodu ograniczenia produkcji, pełnego umówionego zarobku za 1 bądź 2 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników, stosownie do ustępu 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., określi Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 47 z dnia 28 czerwca 1930 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 czerwca 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom hut: „Laura“, „Silesia“, „Bismark i Falva“, „Królewska i Laura“, „Hubertus“, „Hohenlohe“, „Pokój“, „Marta“, „Baildon“ i „Królewska“.

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia, zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca 1930 r. prawo do zasiłków na wypadek bezrobocia robotnikom, położonych na terenie działania Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia w Katowicach hut: „Laura“, „Silesia“, „Bismark i Falva“, „Królewska i Laura“, „Hubertus“, „Hohenlohe“, „Pokój“, „Marta“, „Baildon“ i „Królewska“, których zarobek tygodniowy nie przekracza, z powodu ograniczenia produkcji, pełnego umówionego zarobku za 1 bądź 2 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników, stosownie do ustępu 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., określi Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
A. Prystor.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 47, z dnia 28 czerwca 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT i TELEGRAFOW

z dnia 10 czerwca 1930 r.

o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych opłaty 75 gr. oraz dopłaty 5 gr.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg znaczki pocztowe opłaty wartości 75 gr. do uiszczania opłat pocztowych oraz znaczki dopłaty wartości 5 gr. do pobierania opłat dodatkowych za przesyłki nienależycie opłacone.

§ 2. Rysunek znaczka opłaty 75 gr., o wymiarze 18,5 x 22 mm, przedstawia w środkowej części podobiznę króla Jana Sobieskiego w ramce bardkowej. Pod portretem znajduje się medaljon, uwieńczony koroną, oraz na ciemnem tle jasny napis: „Jan III Sobieski". Po obydwu stronach medaljonu widać akcesorja zdobyczy wojennych.

W górnej części znaczka, na białem tle, umieszczono napis „Poczta Polska", pod nim, po obydwu stronach, ciemne liczby „75" i skróty „Gr".

Kolor znaczka wiśniowy.

§ 3. Rysunek znaczka dopłaty 5 gr., o wymiarze 19 x 24 mm, przedstawia w środkowej części godło Państwa na ciemnem tle prostokąta, nad którym umieszczono napis „Poczta Polska", u dołu zaś „Dopłata". Boki prostokąta oraz dolna część rysunku znaczka otoczone są ramką z motywów roślinnych stylizowanych; ramka ta z boków i u dołu przecięta jest ciemnem tłem, gdzie umieszczono skróty „GR" i w środku jasną liczbę „5".

Całość znaczka obramowana prostemi podwójnemi linjami.

Kolor znaczka—bronzowy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 47) z dnia 28 czerwca 1930 r.)

OBWIESZCZENIE Ministra Skarbu

z dnia 23 czerwca 1930 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc lipiec 1930 rok wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 148 z dnia 30. VI. 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

OGŁOSZENIE.

Z dniem 1 lipca 1930 r. otwartą zostanie dla ruchu kołowego szosa powiatowa Mysłowice — Brzezinka.

Katowice, dnia 27 czerwca 1930 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

STAROSTWO KATOWICE d. 25. VI 1930 r.
L. G. 222|58.

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 5. VI. 1930 r. L. P—II 3364 zawiadamia, że w zagrodzie Lepiarczyka w Rudzie pow. Świętochłowice stwierdzono pomór świń.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 18 czerwca 1930 r. L P. 113/13 zawiadamia, że w Przegędzy oraz w Krostoszowicach pow. Rybnickiego stwierdzono zarazę pryszczycy u bydła rogatego, kóz i świń.

Starostwo w Chrzanowie pismem z dnia 18. VI. 1930 r. zawiadamia, że zaraza pryszczycy w gminach Chrzanów i Balin oraz różyca świń w jednej zagrodzie w gminie Krzeszowice wygasła.

Starosta
w z.
(—) Dr. Łuniewski.

Komunikaty.

OKÓLNIK Nr. 51

z dnia 4 kwietnia 1930 r.

(AP. 1269/2.) w sprawie wykładni przepisów o postępowaniu karno-administracyjnem.

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza
Rządu w Warszawie.

W związku z podniesionemi wątpliwościami w sprawie wykładni niektórych przepisów o postępowaniu karno-administracyjnem, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udziela następujących wyjaśnień:

I. Do biegu terminu do stawiania przez skazanych w trybie postępowania karno-administracyjnego żądania o skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego nie wlicza się dnia ogłoszenia względnie dnia doręczenia orzeczenia.

II. Kwestja, czy skazany administracyjnie może żądać doręczenia orzeczenia karnego tylko bezzwłocznie po ogłoszeniu, czy też uprawnienie to przysługuje mu także po tym terminie jest wątpliwa. Zważywszy jednak, że rozporządzenie o postępowaniu karno-administracyjnem nie zawiera wyraźnego stwierdzenia, kiedy skazany może zażądać doręczenia orzeczenia i jakie skutki powoduje spóźnione zażądanie, — należy brak ograniczenia terminu (oczywiście w granicach siedmiodniowego okresu czasu od dnia ogłoszenia orzeczenia) interpretować korzystnie dla skazanego i przyznać mu uprawnienie żądania doręczenia orzeczenia w ciągu całego siedmiodniowego okresu. Stosowanie w drodze analogji postanowienia art. 80 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem nie może mieć miejsca, wobec postanowienia art. 113 lit. a) tegoż rozporządzenia i art. 3 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnem.

Natomiast żądaniom doręczenia stawianym po uprawomocnieniu się orzeczenia, a nawet przed uprawomocnieniem się, lecz po stawieniu wniosku o skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego, należałoby o tyle tylko czynić zadość, o ile odnośne przepisy o udzielaniu odpisów z akt administracyjnych na to zezwalają.

III. Wobec umieszczanej często w drukach orzeczeń karnych wzmianki, iż „ukarany stwierdza, że orzeczenie przyjmuje", Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że wprowadzanie w protokóle rozprawy przytoczonego zwrotu jest niewłaściwe i winno być bezwzględnie zaniechane, gdyż wzmianka taka może wywołać mniemanie, jakoby ukarany zrzekł się przysługującego mu środka prawnego. Protokół rozprawy administracyjnej winien odpowiadać wzorowi dołączonemu w swoim czasie do okólnika Nr. 80 z dnia 11. IV. 1929 r., zredagowanemu w myśl wymogów art. 22 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnem.

OKÓLNIK Nr. 53

z dnia 11 kwietnia 1930 r.

(SG. 2940/1) w sprawie ustanowienia i uprawnień zastępcy naczelnika zarządu komunalnej kasy oszczędności.

Do
P. P. Wojewodów.

Wobec wątpliwości wysuniętych przez jeden z banków kredytających komunalne kasy oszczędności, co do prawa zastępców naczelników zarządów komunalnych kas oszczędności do podpisywania za naczelników zobowiązań w imieniu kas, a to na podstawie ust. 3 § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424), wyjaśniam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu co następuje:

W myśl wyżej przytoczonego § 17 rozporządzenia wykonawczego (ustęp 1, zdanie 1) zastępca powołany — stosownie, jak w tym względzie statut dânej kasy postanawia — przez radę kasy lub też wybrany z grona wieloosobowego zarządu kasy, wstępuje w razie niemożności pełnienia obowiązków przez naczelnika kasy, w jego prawa i obowiązki. Jeżeli jednak w statucie kasy nie jest przewidziane ustanawianie zastępcy, to wówczas w razie trwałej niemożności pełnienia obowiązków naczelnika kasy, rada—lub zarząd kasy, o ile jest wieloosobowym i ma przyznane prawo wyboru swego naczelnika—powinna przystąpić bezzwłocznie do wyboru innego naczelnika kasy.

Co do zakresu uprawnień normalnie ustanowionego zastępcy naczelnika kasy, w zależności od tego, czy zarząd kasy, jako organ wykonawczy, w myśl § 8 (ustęp 5, zdanie 1) wymienionego wyżej rozporządzenia jest jednoobowy, czy też kolegjalny—mogą zachodzić następujące alternatywy:

1) przy zarządzie kasy jednoosobowym:

a) naczelnik zarządu kasy powołany jest w myśl statutu do pełnienia równocześnie obowiązków i dyrektora kasy (§ 8 ustęp 6 rozp. wyk.); w tym wypadku w sposób statutem ustalony zastępca, zastępuje w obu tych funkcjach naczelnika zarządu kasy,

b) naczelnik zarządu nie jest w myśl statutu

zarazem dyrektorem kasy; w tym wypadku wybrany przez radę kasy zastępca pełni tylko funkcje zarządu kasy. Zastępca ten jednak nie może pełnić obowiązków dyrektora kasy, o ile sam nie jest już dyrektorem kasy.

Zaznacza się, że zarówno w pierwszym jak i drugim wypadku zastępca naczelnika kasy podpisuje zobowiązujące kasę dokumenty łącznie conajmniej z jednym członkiem rady kasy, upoważnionym do tego przez radę kasy.

2) przy zarządzie kasy kolegjalnym (wieloosobowym):

a) obowiązki naczelnika kasy pełni w myśl statutu dyrektor (pierwszy dyrektor); wówczas zastępować go może drugi członek zarządu, wybrany przy wyborach zarządu kasy na jego zastępcę; zastępuje go jednak o tyle jako dyrektora, o ile sam jest też dyrektorem kasy (np. drugim dyrektorem kasy);

b) naczelnik zarządu kasy nie jest w myśl statutu zarazem dyrektorem kasy; zastępuje go zastępca wybrany w tym celu z grona zarządu; może nim być również i dyrektor kasy, o ile sam wchodzi w skład zarządu kasy.

W obu ostatnich wypadkach współpodpisującym dokumenty, pociągające za sobą zobowiązania kasy jest conajmniej jeden z pozostałych członków zarządu kasy.

Przy wszystkich powyższych alternatywach może być pozatem upoważniony przez radę kasy do podpisu dokumentów zobowiązujących kasę, nadto dyrektor kasy nie będący członkiem zarządu kasy; zawsze jednak wtedy do ważności dokumentu wymagany jest współpodpis conajmniej jednego członka zarządu (§ 17 ustęp 5 rozp. wyk.), którym może być i naczelnik zarządu.

Wyjaśnienia powyższe zechce Pan Wojewoda podać do wiadomości podległym związkom komunalnym powiatowym i miejskim i komunalnym kasom oszczędności, a zarazem polecić, aby tam gdzie przepisy statutowe na to pozwalają, u gdzie wyboru zastępcy naczelnika zarządu kasy dotychczas nie uskuteczniono, wybór ten został w drodze formalnej dokonany.

PISMO Nr. AC. 1778/3.

z dnia 10 kwietnia 1930 r.

o wystawianiu świadectw zdolności do zawarcia małżeństw obywateli polskich w Niemczech.

Do

P. P. Wojewodów (Województw Centralnych) oraz Komisarza Rządu w Warszawie.

Wedle sprawozdań poszczególnych placówek konsularnych R. P. w Niemczech, zdarzają się wypadki, iż obywatele polscy, zamierzający wstąpić w związki małżeńskie na obszarze Rzeszy niemieckiej przedkładają władzom niemieckim świadectwa zdolności do zawarcia małżeństwa, wystawiane przez urzędy parafjalne, a nie przez władze administracji ogólnej, jak to zarządzono okólnikiem Nr. 217, przesłanym Panom Wojewodom pismem Nr. AC. 9628/27. Małż. R. z dnia 12 grudnia 1927 r.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o niezwłoczne wydanie zarządzeń, mających na celu ściśle przestrzeganie postanowień tego okólnika oraz pouczenie urzędów parafjalnych, że wystawiane przez nie zaświadczenia nie są respektowane przez władze niemieckie.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr. 6 z dnia 15 kwietnia 1930 r.)

OGŁOSZENIA.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.